

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1038/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216708
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712216708.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 05. 11. 2013 proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/282/2012-95 zo dňa 16. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP a § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Uviedol, že podanie sťažnosti na ústavný súd žalobca nepreukázal keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti vyplynulo, že takáto sťažnosť bola skutočne na ústavný súd podaná. O námietke žalobcu bolo rozhodnuté rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdom nadriadeným a to postupom podľa ust. § 16 ods. 1 OSP, vo veci nebol vylúčený sudca JUDr. Juraj Lehotský. Súd sa nestotožnil ani s názorom žalobcu, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku žalobcu, to znamená nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej, nejde o prejudiciálnu otázku, od ktorej vyriešenie priamo závisí výsledok sporu. Súd rešpektujúc rozhodnutie krajského súdu ako súdu nadriadeného má za to, že dôvod na prerušenie konania nie je daný.

Súd poukázal aj na ust. § 135 OSP. Toto ustanovenie ukladá súdu povinnosť rešpektovať okrem iného aj rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd, ale v súdnej veci nie je ústavným súdom doposiaľ o tejto otázke rozhodnuté, pričom sa nejedná o otázku, ktorú by nebol všeobecný súd v zmysle ust. § 135 ods. 1 OSP oprávnený riešiť.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. f) OSP. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí nekonkretizuje, neodôvodňuje prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie je nepreskúmateľné. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času, kedy boli na súde uplatnené. Žalobca nesúhlasí

s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. V čase podania návrhu na prerušenie konania súd disponoval ústavnou sťažnosťou a mal poznať jej obsah a dôvody. Žalobca riadne a včas požiadal o prerušenie konania. Poukázal na ust. § 15 OSP. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na právny názor Krajského súdu v Trnave v rozhodnutí vydanom v konaní sp. zn. 11NcC/46/2012. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Princíp zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, prípadne súd zriadený v súlade so zákonom je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces. Žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Okresný súd teda pred rozhodnutím vo veci samej skúmal či sú splnené podmienky na prerušenie konania na základe návrhu žalobcu, ktorý tento podal dňa 10. 10. 2013. V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa žalobcu bolo zasiahnuté do jeho základných práv a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, to znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom.

Účastník môže navrhnúť prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP. V takýchto prípadoch súd prerušuje konanie, pokiaľ rozhodnutie súdu závisí na takej otázke, ktorú súd ako predbežnú otázku riešiť nesmie (viď úplné znenie § 109 ods. 1 písm. b) OSP). Pokiaľ položená otázka nebola príslušným orgánom právoplatne rozhodnutá, musí súd konanie prerušiť a za tým účelom vyčkat' na rozhodnutie príslušného orgánu. Toto rozhodnutie bude základom ďalšieho rozhodnutia všeobecného súdu. V tomto prípade dokonca ak nie je takéto konanie o predbežnej otázke začaté, súd dáva podnet na jeho začatie.

Prerušenie konania podľa citovaného konania však nemožno rozširovať na prípady, keď namietanú otázku už vyriešili všeobecné súdy a prerušenie konania by malo slúžiť iba k tomu, aby sa konanie pretiahlo tak dlho, pokiaľ nebude o navrhovanej otázke rozhodnuté na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo dokonca rozhodnutia ústavného súdu s tým, že by na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo rozhodnutia ústavného súdu bola už súdom vyriešená otázka rozhodnutá inak. Takýmto postupom by bol jednoducho negovaný zákonný postup všeobecných súdov. Všeobecné súdy pri vznesení takejto požiadavky na prerušenie konania by prakticky nikdy nemohli konať až do rozhodnutia ústavného súdu, prípadne dokonca Európskeho súdu (ad absurdum).

Nie je teda daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a tiež ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR a to v skutkovo a právne totožnej veci (napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013). Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania, ani podľa § 109 ods. 2 písm. c), OSP, pretože neprebíha konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.